

Fôia acêsta iese in tôta joi-a. — dar prenumeratiunile se primescu in tôte zilele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôte siediintele si banii de prenumeratiune sunt de a transmite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

IV.

Siedinti'a anuociata precisu pe diece ôre s'a deschisu precisu la diece si jumetate.

La ordinea dfilei fu prelungirea siedintiiloru, pe câtu timpu voru durá desbaterile a supra budgetului.

* * *

Deputatulu A. nu potú partini acêsta propunere, si a nume din caus'a, cã dînsulu fiindu fineru si jucausiu passionatu, acuma in carnevalu trebuie sê mérga a dese ori in baluri, de unde rentornandu-se totu-de-una tardîu, nu se pôte scolá atâtu de timpuriu, ca deminêti'a la optu ôre sê se pôta presintá in siedintia.

* * *

Deputatulu B. asidere fu in contra prelungirii siedintiiloru, pentru cã dînsulu e abonatu la unu fri-seur, carele numai diminêti'a la nôue pôte sê vina la dînsulu, cã-ci pan'atunce e ocupatu in alte locuri, — si-apoi dînsulu nefrisatu la optu ôre nu pôte vini la siedintia, cã-ci atunce si-ar pierde totu renumele inaintea dameloru din galeria.

* * *

Deputatulu C. dise, cã dînsulu nu pôte siedé in siedintia mai multu decãtu numai pana dupa miêdia-di la dôue ôre, cã-ci dînsulu prandiesce regulatu la dôue, si la patru ôre trebuie sê iêsa in preamblaro cu nevêsta-sa, cã-ci altfelu nu e paco in casa.

* * *

Deputatulu D. declará, cã dînsulu e gata aduce ori ce sacrificiu pe altariulu patriei sale, dar nime sê nu pretinda de la dînsulu lucruri imposibile.

O asemenea imposibilitate este si aceea, d'a pofti ca dînsulu la dôue ôre sê nu se duca la prandiu. Dînsulu are datina sê jôce in fia care di de la trei pana la optu vr'o dôue parthie de vistu, — deci dêca la dôue nu s'ar duce la prandiu, ar fi imposibilu ca la trei ôre sê pôta incepe a jocá.

* * *

Deputatulu E. afirmá din esperintia, cã la dôue ôre se duc a casa tôte damele din galeria, si-apoi dêca ele nu asista, de ce sê mai steie in siedintia si deputatii tineri ?!

* * *

Deputatulu F. spuse, cã unde dînsulu umbla sê prandiesca, prandiulu se incepe precisu la dôue ôre, — si cei ce vinu mai tardîu, capeta numai ramasitie de mancâri; sê nu poftesca dara nime de la elu, ca sê traiêscu numai cu ramasitie de mancâri, si sê-si stérge buzele cu nesce salvete, cu cari si altii s'au mai stersu !

* * *

Deputatulu G. reflectá, cã silvoriulu e mai bunu inainte de prandiu, — dêca inse dînsulu ar fi silitu sê prandiesca totu pe la patru ôre, n'ar mai avé nici o placero sê beie silvoriu, ci vinu, si-apoi vinulu e scumpu, mai alesu celu bunu.

* * *

In urma cestiunea se puse la votu, si atunco tôte propunerile cadura; si so decise, ca sê remana precum a fostu, ca adeca siedintiele sê se incêpa la diece, si sê se deschida aprôpe la unu-spre-diece.

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Adi traimu in lumea minuniloru. Vedi o Austria taiata in două, si dîcându-se totu-si că e unu corpu întregu si solidu. Vedi o partida cu doi bani in trei pungi, care se numesce, „natiunala.“

Ei, bre! de ce sê nu facu ôre si eu minuni?

Asculta dar!

Acum in momentulu acest'a, cându ti-scriu, me aflu in trei orasie.

Tu nu vei crede, si par' că vedu cum ridi, inse frate, e chiar asié.

Si ca sê vedi că nu vorbescu verdi uscate, éca, in acela-si momentu, ti-scriu si din Alb'a-Carolin'a, si din Belgradu si si din Alb'a-Iulia.

Cu care din trei sê incepu? Haid' sê-ti scriu mai antâiu din Alb'a-Carolin'a!

Frate, aici e unu geru cumplitu. Dar' ce vorbescu de geru? Sê lasâmu cestiunea ast'a pentru diet'a Ungariei, unde s'a desba tulu si alte cestiuni, de asemane potrivite.

E bine! sê mergemu dar' in teatrulu romanescu séu in atare concertu romanescu, séu sê mergemu la acea intrunire literaria, ori in cutare adunare natiunala, ori batar in vreo convenire sociala romanésca inse ah! ce geru! geru, geru, geru, éra geru si totu numai geru!

Dar scii ce? Am aflat'o! Sê cercotâmu pe barbatii natiunalisti, pe devotatii causelor si intereselor romanesci Dar' ah! de trei ori ah! ce geru! si pana ad infinitum geru!

Popel'e a copile!

Acum ti-scriu din Belgradu, că-ci de asiu mai fi remasu in Alb'a-Carolin'a, asiu fi degeratu si eu cu totulu.

Aici frate, in Belgradu, pe cătu-e acolo de mare gerulu, pe atât'a e aici de mare caldur'a.

— Buna diu'a, nene Pacala — me batû pe umeru eri ôra cine, si intorcându-me cunoscu pe unu invetiatoriu romanu.

— Norocu si bani!

— M'a insarcinatu dlu presiedinte — mi-dise invetiatoriulu — sê te invitû la siedinti'a casinei romane, ce se va tiené acum delocu.

— Ah bucorosu! Sê mergemu dara!

— Ei frate, unde me duci? Asta-e o carcima simpla!

— Placa numai! Aici se tienu siedintiele.

— Brrrr Dar' hai de, déca e asié, sê intrâmu!

— Vivat! Sê traiésca Pacala! Na frate, bé,

— ba bé de la mine, — ba de la mine, — ba nu, că de la mine . . .

— Pentru Ddieu, fratiloru! — strigai si me stergeam de *spiritulu* natiunalu ce mi-lu versara din pocalele spumegande pe vestmintele mele, — dati-mi regazu, o sê beau eu de la toti, déca nu e incatreu.

— Dar' frate dascale, tu m'ai pacalitu uritu. Aici nu se tiene siedinti'a casinei romane.

— Ba pe onóre aici se tienu siedintiele.

— Dapoi la câte ôre se tiene adi?

— Trebuiá sê incépa le 4 ôre; acum vedu că-su acusi 7 ôre.

— Presiedintele unde-e?

— Póte că se ocupa „spiritualu-minte“ airea.

— Dar spune-mi unde-e locatitatea casinei?

— Asta-e.

— Ast'a? . . . Dapoi diurnale n'aveti?

— Nu le vedi, acolo-su pe mésa.

Privii într'acolo si vediu in giurulu mesei pe acele persóne, cari me primira cu atât'a entusiasmu si inaintea carora erau pocale, pe cari le umpleau, ciocneau si desiertau, intonandu cu insulfetire: „Descépta-te romane etc.“

Me recomendu!

Si o luai pe pecioru, că-ci atât'a focu si in sulfetire natiunala érá mai sê me innadusiésca.

Denique suntemu si in Alb'a-Iulia.

— Adeca, dle Pacala, ti s'a spusu că aici se va arangiá unu balu romanescu! Ha, ha, ha, ha, ha

Da, dsiór'a mea, si inca in folosulu teatrului natiunalu romanescu.

— Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

— Nu intiolegu, de ce ridi asié multu?

— Ha, ha, ha, ha, Alb'a-Iulia si balu romanescu! ha, ha, ha, ha,

— Me rogu! Alb'a-Iulia e unu orasiu mai romanescu, si-apoi candu o mana de unguri, jidovi, sasi si scie Ddieu inca cine altii dau baluri preste baluri, de ce romanii, cu atât'a inteligintia ce au aici, sê nu arangieze unu balu?

— De ce? . . ha, ha, ha, . . . — incepu dsiór'a mea cu unu hohotu si mai mare.

— Ha ha ha . . . — incepu acum a hohori si eu, dar apoi, rusinat si insu-mi de atât'a hohoritura a supra Alba-Iulieniloru, lasai pe dsiór'a mea singura, si o apucaí la largu.

Si acum frate Tandala, dupa ce am amblatu si degeratu si inadusitu si si hohoritu, te tiucu de trei ori din tóte trei orasiile, din cari mi si ieau catrafusele si ti romanu alu teu frate de cruce

Pacala.

O beata simplicitas!

„Gazet'a Transilvaniei“ vorbindu despre clubulu Romaniloru tineri din Aradu, dîce că cei tineri sê asculte de cei verstnici.

Intielépt'a gazeta adeca gandesco, că in acestu clubu nu voru poté participá, decâtu numai tinerii. Câte si câte cluburi si partide sunt in lume,

cari se numesce „ale tineriloru.“ — inse pentru aceea nimeni nu i-a plesnitu prin minte, că membrii acelora sunt si potu fi numai „tinerii.“

Acest'a descoperire nóua fu rezervata pentru onorabil'a redactiune a „Gazetei.“

Dar sê nu rideti! Descoperiri de aceste vedemu de unu timpu incóce a dese ori in numit'a foia.

TRENCA si FLÉNCA.

T. Sora Flénca, merge-vomu la balulu românescu din Aradu?

F. Merge dio, mai alesu déca se va tiené in folosulu teatrului natiunalu.

T. Nu scóiu dio io, tine-se va pentru acestu scopu séu ba?

F. Cum asié?

T. Asié, cá unii romani de acolo nu vreu odata cu capulu, ca balulu acel'a sé se tiena in folosulu teatrului natiunalu.

F. Ce fəlu de romani sunt aceia?

T. Romani din partid'a natiunala.

F. Aha! Acuma dara pricepu ce romani sunt dinsi!

Strike-ulu si gresielile de tipariu.

Mai nainte de tóte sé vi esplicu, ce va sé dica acestu cuventu „strike!“

„Strike“ jidovesce insemnéza acelu stadiu alu omului, candu nu mai póte de bucuria, si avendu bani multi, capetandu ajutoriu si din strainetate, nu vré sé lucre mai departe.

Culegatorii de litere in tóte tipografiile din Buda-Pesta au tradusu pe unghuria acestu cuventu si intr'o buna deminția ne pomeniramu cu acea declaratiune a loru, cá ei nu voru mai lucrá nici unu minutu, de cumva dreptu plata fia-care nu va cape-tá cáte o casa cu dóue etagiuri.

Ce au disu au si facutu. Si noi bietii diuaristi din Buda-Posta asta-di suntemu in acea stare ciudata, cá nu avemu nici unu culegatoriu, — si de cumva voimu sé ni iese foile, suntemu siliti nu numai a le scrie, ma a le si culege.

De óra ce inse nu scimu culege, dámu manuscriptele in manile copiiloru invetiacei, cari apoi facu gresielu, cátu sé te feréscu, Ddiu!

Eta aci cáte va!

Furcele sé-ti tóce finitululu viei (Parcele sé-ti tórca firulu vietii!)

Urdistula rare bunu nimica. (Artistulu are buna mimica.)

Reputalu o forpid pplui. (Deputatulu D. a vorbitu poporului.)

Cu o boru para sufrotia. (Nu e doru fara suferintia.)

Prate nu a disu. (Brateanu a abdăsu.)

Intre Orade si Biharia post'a fu gefuita, si hotii taiara gátulu — ministrului de culte. (Ast'a a iesftu domineca in o fóia unghuresca.)

TANDA si MANDA.

T. Sė traiesci frate Mando!

M. Bine ai vinitu, frate Tando! Ce veste mi-ai adusu in vremea ast'a frigurosa?

T. Dio nu pré buna.

M. Cum asié?

T. Da asié, cá mergėndu la piatia in Oradea-mare, — dupa ce mi-am ispravitu lucrurile, m'am dusu si la clericii romani d'acolo, ca sė-mi facu cinste.

M. Si cum te-au primitu?

T. Despartitu in dóue tabere si facėndu unu tololoiu cumplitu.

M. Si nu scii pentru ce?

T. Cum sė nu? Ɛn asculta numai! Unulu dintre ei, mi-se pare celu mai betranu, strigá in gura mare *Hogy-hát* preotii nu trebuie sė-si bata capulu cu idei de natiualismu, pentru cá acele nu conducu la mitr'a episcopésca.

M. O fire-ar capu-i sındilitu, cá framosu a mai potutu sė vorbėsca. Par cá ar fi vorbitu insu-si — vladic'a.

Pies e pentru teatrulu natiunalu.

Abié s'a primitu ide'a d'a se infiintá unu teatru natiunalu românescu, éta cá o multime de ómeni s'au si apucatu a scrie piese pentru acelu teatru.

Gur'a Satului are fericirea d'a anunciá celu d'antăiu titlulu aceloru piese:

„**Capitanulu supremu**,“ drama in trei acte, de Jóska Bácsi, — actulu primu represinta unu prandiu la fostulu ministru de interne.

„**Haidati pentru munti la Pesta!**“ Comedia pan'acuma in dóue acte, dar se spera, cá autoriulu ei i va mai adauge cáte-va acte, cá-ci acestu autoru fecundu e Buha Tielu.

„**Cui nu-i place, iese din tiéra!**“ Piesa de risu. Cuvintele de Giga, music'a a companiatória de Fondulu dispositionalu.

„**Arendele vorbescu!**“ Dramoletu de Iváskovits, ăacompaniarea de dlu protopopu Seimanu.

„**Pisic'a mea**.“ Comedia in acte nenumerate de domnulu Februaru. Rolulu pisicei scrisu a nume pentru tinerulu si talentatulu seu comediantu de curte B. Zsány.

Similis simili gaudet.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tiparitul lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Plat'a P. e. nora Nr. 9.